

Motion till riksdagen

1989/90:Sf338

av Gunilla Andersson (s)

Ersättningen för vård av närstående

Fr.o.m. den 1 juli 1989 får en närstående som vårdar en svårt sjuk person i hemmet genom en ny lag rätt till ersättning från sjukförsäkringen och ledighet från anställning under högst 30 dagar. Antalet dagar räknas för den person som vårdas.

Ersättningen skall utgå med belopp motsvarande vårdarens sjukpenning och ersättningen och ledigheten skall kunna tas ut med hel, halv eller fjärdedels ersättning och ledighet beroende på hur lång tid av dagen vården ges. Ersättningen är skattepliktig och pensionsgrundande samt även semestergrundande. Rätten till ersättning och ledighet har man, när man vårdar en svårt sjuk närstående i hemmet eller i annan enskild bostad eller när vården följer med den sjuke vid de resor som äger rum i samband med att vården i hemmet börjar eller slutar.

Närståendevården är en bra reform som var tänkt att ge berörda personer möjligheter att vara tillsammans i svåra situationer. Reformen hälsades därför med tillfredsställelse när den genomfördes. Men det finns problem.

Med uttrycket svårt sjuk person menas att hälsotillståndet är så nedsatt att det finns risk att den sjuke skall dö. Det behöver inte vara nära förestående och den som vårdas kan anses vara svårt sjuk i lagens mening, även om det finns hopp om förbättring.

I nuläget så fungerar det på följande vis: Det är nästan enbart när den person som vårdas är i livets slutskede, som man erhåller rätten till närståendepenning. I många fall där jag anser att det vore bifogat att erhålla ersättning avslås ansökan p.g.a. tolkningen av lagen. Lagtexten är så hårt skriven att det i praktiken är ett ytterst litet antal människor som har möjlighet att utnyttja reformen.

Jag anser att en översyn av närståendepenningen skall ske, så att fler människor har möjlighet att använda sig av denna, i svåra situationer.

Hemställan

Mot. 1989/90

Sf338

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om närståendepenningen.

Stockholm den 25 januari 1990

Gunilla Andersson (s)